

Pateikiamas bibliografinių sąrašų „Lietuvos parlamentinė sistema / parlamentarizmas“, spausdintų „Parlamento studijų“ 4 (2005), 6 (2006), 10, 11 (2011), 12, 13 (2012), 14, 15 (2013), 16 ir 17 (2014) numeriuose, tęsinys. Šiame sąrašė pristatomos išleistos knygos ir publikuoti straipsniai iš mokslinių darbų, periodinių leidinių, Lietuvos nacionalinėje Martyno Mažvydo bibliotekoje gauti 2014 m. gruodžio – 2015 m. rugpjūčio mėn.

Knygos

Adamkus, Valdas. Pareigos, kurios nesibaigia : Prezidento dienoraščiai / Valdas Adamkus ; [literatūrinis bendraautoris Valdas Bartasevičius]. - Vilnius : Tyto alba, 2015. - 301, [2] p. : iliustr. - Pavardžių r-klė: p. 293–301.

Dvi kadencijas (1998–2003 ir 2004–2009 metais) šaliai vadovavęs Prezidentas Valdas Adamkus naujoje knygoje pasakoja apie pastarųjų penkerių metų Lietuvos politinio ir visuomeninio gyvenimo įvykius, reiškinius, dalijasi su skaitytojais savo apmąstymais ir išgyvenimais. Skelbiami dienoraščiai, rašyti tuo metu, kai šalį valdė jau Prezidentė Dalia Grybauskaitė. V. Adamkus stebi įvykius tarsi iš šalies, bet, kaip ir sako knygos pavadinimas, net baigus kadenciją valstybės vadovo pareigos nesibaigia – jis nuolat bendrauja su įtakingais Lietuvos ir užsienio politikais, visuomenės veikėjais, dalyvauja vietinėse ir tarptautinėse konferencijose, todėl sužino ir mato tai, ką kitų piliečių akys ne visuomet pastebi. Dienoraščių tekstai papildyti Prezidento V. Adamkaus pamąstymais apie visą jo politinį gyvenimą, pasakojimais apie pažįstamų užsienio šalių vadovų asmenybes, kartais ir komiškas situacijas, į kurias patenka politikai.

Jakučionis, Povilas. Priešinantis sovietizmo restauracijai : viešųjų kalbų rinkinys / Povilas Jakučionis. - Vilnius : [Baltijos kopija], 2014. - 343, [1] p. : iliustr., faks., portr.

Dr. Povilo Jakučionio, buvusio pasipriešinimo sovietinei okupacijai dalyvio, politinio kalinio, architekto, Seimo nario, Lietuvos politinių kalinių ir tremti-

nių sąjungos vadovo, pasisakymų Seimo plenariniuose posėdžiuose, pranešimų konferencijose ir politinių organizacijų renginiuose rinktinė, ne tik atskleidžianti tvirtos asmenybės poziciją aktualiais valstybės gyvenimo klausimais, bet ir parodanti sudėtingą nepriklausomos Lietuvos politikos padangę, nuomonių skirtumus.

Jakučionis, Povilas. Valstybės kūryba - nesibaigiantis darbas : straipsnių rinkinys / Povilas Jakučionis. - Vilnius : [Baltijos kopija], 2014. - 424 p. : iliustr.

Antroji dr. Povilo Jakučionio knyga – tai straipsnių, skelbtų Lietuvos spaudoje, rinkinys, kuriame sukaupti tekstai apie nepriklausomos Lietuvos valstybės kūrimo darbus, sėkmes ir nesėkmes, apie P. Jakučionio vadovautos Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos veiklą.

Kaip renkasi Lietuvos rinkėjai? : idėjos, interesai ir įvaizdžiai politikoje : [kolektyvinė monografija] / Vilniaus universitetas ; mokslinė redaktorė Ainė Ramonaitė. - Vilnius : Vilniaus universitetas : Vilniaus universiteto leidykla, 2014. - 305, [1] p. : diagr. - Aut.: Mažvydas Jastramskis, Jūratė Kavaliauskaitė, Laima Nevinskaitė, Ainė Ramonaitė, Rūta Žiliukaitė. - Bibliogr.: p. 280–297.

Knyga yra pirmas veikalas, nuosekliai ir išsamiai analizuojantis Lietuvos žmonių elgesį balsuojant rinkimuose per pirmąjį nepriklausomos Lietuvos dvidešimtmetį. Jos tikslas – paaiškinti, kaip balsuoja Lietuvos rinkėjai, kas nulemia jų sprendimą. Knygoje remiamasi gausiais 2012 m. atliktos Lietuvos nacionalinės rinkimų studijos duomenimis ir ankstesnių metų rinkimų apklausų rezultatais. Knyga skirta ne tik mokslininkams ir studentams, bet ir politikams, žurnalistams ir plačiajai visuomenei, besidominčiai Lietuvos politiniais procesais.

Lituanistika ir kultūros politika (2003–2013) : parlamentinės [Lituanistikos tradicijų ir paveldo įprasminimo] komisijos istorija ir ataskaita / Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka ; [sudarytojos Regina Varnienė-Janssen, Jūratė Bičkauskienė]. – Vilnius : Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka, 2014. - 247, [1] p. : iliustr., faks., portr. – Dalis gretut. teksto liet., angl.

Knygoje pateikiama Lietuvos Respublikos Seimo Lituanistikos tradicijų ir paveldo įprasminimo komisijos ataskaita (programos, kiti susiję dokumentai), veiklos kronika, lituanistinio paveldo problematiką (2003–2013) paaškinantys straipsniai.

Tamošaitis, Mindaugas. Nuo Kazio Griniaus iki Antano Smetonos : valdžios ir opozicijos santykiai Lietuvoje 1926–1940 metais : monografija / Mindaugas Tamošaitis, Artūras Svarauskas ; Lietuvos edukologijos universitetas. - Vilnius : Gimtasis žodis, 2014. - 263, [1] p. : iliustr., faks., portr. - Santr. angl. - Bibliogr.: p. 237-254. - Asmenvardžių r-klė: p. 255–258.

Monografijoje analizuojamas vienas iš radikaliausių lūžių nepriklausomos Lietuvos (1918–1940) politiniame gyvenime – 1926 m. gruodžio 17 d. valstybės perversmas, kai parlamentinę demokratiją pakeitė autoritarinis Prezidento Antano Smetonos valdymas. Nuodugnai aptariamoms valdžios ir opozicinių partijų politinių santykių peripetijoms iki ir po III Seimo rinkimų, sunkus koalicijos formavimas ir vyriausybės sudarymas rinkimus laimėjus kairiosioms partijoms (LVLS ir LSDP). Svarbiausi ir sudėtingiausi klausimai, į kuriuos stengiasi atsakyti knygos autoriai: kodėl 1926 m. jauna Lietuvos demokratija atsidūrė krizės situacijoje, kaip opozicinės kairiajai vyriausybei jėgos įvykdė valstybės perversmą, kas buvo jo vykdytojai, kokios šio perversmo pasekmės valstybės vidaus gyvenimui, o galiausiai – kaip šį perversmą pavyko legalizuoti tarptautinės politikos arenoje. Nors tik pusmetį trukęs Kazio Griniaus prezidentinis laikotarpis laikomas vienu iš demokratiškiausių nepriklausomoje Lietuvoje, ne mažiau įspūdingas fenomenas yra tai, kad nedemokratinis būdu į valdžią atėjusiam A. Smetonai ir tautininkams pavyko ją išlaikyti daugiau nei dešimtmetį.

Straipsniai

Cibulskienė, Jurga. Lietuvos politinių partijų legitimizacija ir delegitimizacija metaforiškai konceptualizuojant ekonominę krizę / Jurga Cibulskienė. - Lent., graf., schem.. - Santr. angl. - Bibliogr. išnašose // Parlamento studijos. - [Nr.] 16 (2014), p. 104–127.

Kognityvinėje lingvistikoje metafora yra suvokiama ne tik kaip patogus būdas kalbėti apie kasdienes realaus gyvenimo reiškinius, bet ir kaip mąstymo bei

komunikacijos priemonė, tai yra metafora susieja mintis, paaiškina abstrakčius ir sunkiai suvokiamus reiškinius, perteikia esmę, emocijas ir kt. Gausūs politinio diskurso metaforų tyrimai rodo, kad metafora yra suvokiama kaip ideologinė priemonė, kuria bandoma paveikti, įtikinti ir manipuluoti žmonėmis. Metafora, kaip ideologijos kognityvinis mechanizmas, tampa teigiamo *savęs* ir neigiamo *kito* pateikimo įrankiu. Straipsnyje bandoma apžvelgti, kaip dvi Lietuvos politinės jėgos – 2008–2012 m. valdančioji partija (Tėvynės sąjunga-Lietuvos krikščionys demokratai) ir opozicinė koalicija (Lietuvos socialdemokratų, Darbo ir „Tvarkos ir teisingumo“ partijos) legitimizuoja save ir delegitimizuoja kitas politines jėgas per JĖGOS metaforą, konceptualizuojant 2008 metų ekonominę ir finansinę krizę. Tyrimas atliktas taikant kritinės metaforos analizės metodą, kurio esmę sudaro trijų žingsnių procedūra: 1) kalbinis lygmuo – lingvistinės metaforos yra identifikuojamos tekste; 2) mąstymo lygmuo – lingvistinės metaforos interpretuojamos, siejant jas su konceptualiomis metaforomis; 3) retorinis lygmuo – metaforos aiškinamos, siejant jas su legitimizacijos ir delegitimizacijos procesais.

Juozaitis, Justinas. Politinio dalyvavimo Lietuvoje ir Vokietijoje lyginamoji analizė 2000–2013 m. / Justinas Juozaitis // Politikos mokslų almanachas. - T. 15 (2014). - p. 87-108.

Mokslinėje literatūroje randama teiginių, kad brandžios demokratinės valstybės pasižymi didesniu politinio dalyvavimo aktyvumu nei naujos. Tačiau kiek politinio dalyvavimo aktyvumas gali skirtis lyginant ilgametę ir naują demokratinę valstybę? Straipsnyje šis klausimas nagrinėjamas lyginant politinio dalyvavimo aktyvumą naujoje demokratijoje – Lietuvoje, ir ilgalaikėje – Vokietijoje. Siekiant nustatyti politinio dalyvavimo aktyvumo skirtumus šiose valstybėse, lyginimas atliekamas statistinės aprašomosios analizės pagrindu analizuojant tris politinio dalyvavimo formas: balsavimo, protesto veikslių ir narystės politinėse partijose aktyvumą. Gauti rezultatai atskleidžia aktyvumo skirtumus lyginamose valstybėse ir rodo, kad vokiečiai aktyviau balsuoja, o lietuviai dažniau dalyvauja protesto veiksmuose ir tampa politinių partijų nariais.

Laurėnas, Vaidutis. Nedalyvavimo politikoje kokybės atvejis: refleksyvusis nedalyvavimas / Vaidutis Laurėnas // Politikos mokslų almanachas. - T. 15 (2014). - p. 47–69.

Straipsnyje svarstoma, kaip politiką išmanantis, bet joje nedalyvaujantis, bent jau pagal tradicinį poveikio valdantiesiems supratimą, pilietis (piliečiai) gali

suteikti politikai permanentiškai trūkstamą kokybę. Informuotų ir žinančių piliečių nedalyvavimas yra refleksyvus, tai yra argumentuotas politikos, politikų ir savo dalyvavimo politikoje galimybių ir tikslų žinojimu. Refleksyviojo nedalyvavimo kontekste pažymima, kad problema yra ne tiek tradicinis nedalyvavimas politikoje, kiek perteklinis dalyvavimas, pasireiškiantis minios forma. Kaip tik dalyvavimo perteklius laikomas priežastimi viltis nedalyvavimo kokybės. Nedalyvavimas yra kokybiškas, jeigu jis suvokiamas kaip valdžios santykių neardantis, valdančiųjų įteisinimo netrikdantis ir minios telkimuisi nepalankus, subpolitikas kuriantis procesas. Egzistuoja aplinkybės, kai nedalyvauti politikoje yra protinga.

Machovenko, Jevgenij. Bendravalstybinės LDK privilegijos kaip Lietuvos konstituciniai aktai / Jevgenij Machovenko, Lina Griškevič // Teisė. - 2014, T. 93, p. 46–66.

Straipsnyje pristatomi bendravalstybinių LDK privilegijų analizės, atliktos vykdant Lietuvos konstitucingumo istorijos tyrimą, rezultatai. Siekdami nustatyti, ar LDK bendravalstybinės privilegijos gali būti pagrįstai laikomos konstituciniais aktais, tinkamai interpretuoti jose įtvirtintus teisės principus ir normas, autoriai atskleidžia jų teisinę galią, formos ypatumus, galiojimą erdvėje, asmenims ir kt. Pirmiausia analizuojamos bendravalstybinių LDK privilegijų atsiradimo prielaidos, jų poreikis ir leidybos išteklių, suskirstant bendravalstybinių normų atsiradimo prielaidas į tam tikras grupes. Įvertinami LDK privilegijų leidybos, apskaitos ir sisteminimo darbai, jų galiojimas priėmus Lietuvos statutus ir sudėtinę 1793 m. Konstituciją. Autoriai daro išvadą, kad formaliu teisiniu požiūriu visos 1387–1568 m. išleistos bendravalstybinės LDK privilegijos buvo konstitucinės teisės šaltiniai (konstituciniai teisės aktai).

Machovenko, Jevgenij. Modernieji valstybės konstituciniai pamatai bendravalstybinėse LDK privilegijose / Jevgenij Machovenko // Teisė. - 2015, T. 94, p. 41–58.

Straipsnyje pristatomi bendravalstybinių LDK privilegijų analizės, atliktos vykdant Lietuvos konstitucingumo istorijos tyrimą, rezultatai. Autorius siekia atskleisti tas privilegijų nuostatas, kuriomis remiantis konstruojama ir veikia moderniosios valstybės valdžia – tautos suverenitetas, valdžių padalijimas, įstatymo viršenybė, parlamentarizmas ir kt.

Maksimaitis, Mindaugas. Mažasis Seimas Lietuvos parlamento istorijoje / Mindaugas Maksimaitis. - Santr. angl. - Bibliogr. išnašose // Parlamento studijos. - [Nr.] 16 (2014), p. 45–64.

Straipsnyje aptariamos politinės ir teisinės Mažojo Seimo atsiradimo prielaidos, analizuojamas jo sudarymas, veikla ir pasiekti rezultatai. Mažojo Seimo sudarymas ir veikla reiškia ganėtinai ryškų įvykį Steigiamojo Seimo ir apskritai Lietuvos parlamentarizmo raidoje. Straipsnio tikslas, anot autoriaus, remiantis teisės aktais, spaudos kronika, kuklia įvairiose bylose esančia archyvine medžiaga ir jau esama literatūra, istoriniu teisiniu požiūriu įvertinti Mažojo Seimo instituciją, atskleisti jo vaidmenį Lietuvos parlamentarizmo raidoje.

Mitrulevičius, Gintaras. Radikaliai demokratinės respublikos vizija: Steigiamojo Seimo socialdemokratų frakcijos nuostatos priimant 1920 m. laikinąją ir 1922 m. nuolatinę Lietuvos Respublikos konstitucijas / Gintaras Mitrulevičius // Socialinių mokslų studijos. - 2014, T. 6(3), p. 706–740.

Straipsnyje aptariamas Steigiamojo Seimo socialdemokratų frakcijos ir Lietuvos socialdemokratų partijos santykis su 1922 m. Konstitucijos priėmimo procesu. Ištyrus ir rekonstravus socialdemokratų nuostatas tiek priimant 1920 m. laikinąją Konstituciją, tiek ir 1922 m. rugpjūčio 1 d. nuolatinę Konstituciją, pasak autoriaus, galima teigti, kad socialdemokratai siekė Lietuvoje įtvirtinti kiek galima radikalesnę parlamentinę demokratinę valdymo formą, kuri turėjo įtvirtinti ne tik radikalią politinę, bet ir socialinę bei ekonominę demokratiją. Ypač nesutaikomai priešiški Lietuvos socialdemokratai buvo dėl, jų nuomone, demokratijai prieštaraujančios prezidento institucijos. Straipsnio autorius konstatuoja, kad socialdemokratų konstitucinėms nuostatomis didelę įtaką darė vadovavimasis viena iš to meto radikalesnių socialistinių marksistinės socializmo doktrinos interpretacijų, jų bendrosios ideologinės-politinės nuostatos bei politinė laikysena įvairiais politinio ir socialinio visuomenės gyvenimo klausimais, socializmo ideologinė tradicija, taip pat europinio socialistinio judėjimo raidos ypatybės bei, žinoma, LSDP veiklos aplinkybės ir to istorinio laikotarpio Lietuvos politinės kultūros ypatybės.

Sinkevičius, Vytautas. Lietuvos valstybės vadovo institutas 1990–1992 m. / Vytautas Sinkevičius // Teisė. - 2014, T. 92, p. 148–155.

Seime įregistruotas Įstatymo „Dėl Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos - Atkuriamojo Seimo Pirmininko teisinio statuso“ projektas, kuriame

konstatuojama, kad 1990–1992 metais dirbusios Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas yra valstybės vadovas. Seimo nariai projektą vertina nevienodai: vieni teigia, kad toks įstatymas yra būtinas, kiti tvirtina, kad jis prieštarauja Konstitucijai ir Konstitucinio Teismo 2002 m. birželio 19 d. nutarimui. Pasak autoriaus, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininko teisinio statuso analizė ir jo įprasminimas įstatymu yra būtinas, kad būtų užtikrintas teisinis aiškumas ir tikrumas bei įtvirtintas atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės vadovo institucijos istorinis ir teisinis tęstinumas nuo to laiko, kai po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 1918 m. vasario 16 d. buvo išrinktas pirmasis Lietuvos Respublikos Prezidentas. Autorius pateikia išvadas, kad pagal Laikinąjį Pagrindinį Įstatymą (laikinąją Konstituciją) 1990–1992 metais veikusios Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas buvo aukščiausias Lietuvos Respublikos pareigūnas, turėjęs įgaliojimus atstovauti Lietuvos Respublikai tarptautiniuose santykiuose, pasirašyti Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus Aukščiausiosios Tarybos priimtus aktus, vesti derybas ir pasirašyti tarptautines sutartis, pateikdamas jas ratifikuoti Aukščiausiajai Tarybai. Jis taip pat turėjo įgaliojimus teikti Aukščiausiajai Tarybai kandidatūras paskirti arba išrinkti į Ministro Pirmininko, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo pirmininko, šio teismo skyrių pirmininkų, generalinio prokuroro ir kitas pareigas.

Sinkevičius, Vytautas. Teisinės pasekmės, kurias sukelia Konstitucinio Teismo konstatavimas, jog įstatymas ar kitas teisės aktas prieštarauja Konstitucijai / Vytautas Sinkevičius // Jurisprudencija. - 2014, Nr. 21(4), p. 939–956.

Straipsnyje aptariami parametrai, pagal kuriuos Konstitucinis Teismas tiria, ar įstatymas ir kitas teisės aktas neprieštarauja Konstitucijai, atskleidžiama, kokias teises pasekmes sukelia Teismo konstatavimas, kad įstatymas (jo dalis) ar kitas teisės aktas (jo dalis) prieštarauja Konstitucijai. Šie parametrai yra *express verbis* nustatyti Konstitucinio Teismo įstatymo 64 str. 1 d., pagal kurią Konstitucinis Teismas tiria įstatymo ar kito teisės akto atitiktį Konstitucijai pagal: 1) normų turinį; 2) reguliavimo apimtį; 3) formą; 4) Konstitucijoje nustatytą priėmimo, pasirašymo, paskelbimo ar įsigaliojimo tvarką.

Šileikis, Egidijus. Viešasis interesas ir teisėti lūkesčiai politinių partijų finansavime: bendrieji ir specifiniai aspektai / Egidijus Šileikis // Teisės problemos. - 2015, Nr. 1, p. 5–43.

Viešojo intereso ir teisėtų lūkesčių nustatymo bei balansavimo tematika gali būti analizuojama ir nuolat aktualizuojama įvairiose teisėkūros srityse, tarp jų – reglamentuojančioje politinių partijų finansavimą. Šis teisės sistemos posistemis pasižymi neįprastai dinamiška raida ir jos kaita, ypač juridinių asmenų aukų eliminavimu, gyventojų pajamų mokesčio fiksuotos procentinės dalies skyrimo instrumentalizavimu, juo labiau kasmetinių valstybės biudžeto dotacijų didinimu. Šiais ir kitais aspektais pasireiškianti partijų finansavimo skaidrumo ir patvarumo siekiamybė gali būti nevienareikšmiškai vertinama būtent viešojo intereso ir teisėtų lūkesčių prieigos (su tuo susijusios apibrėžties, tipologijos) požiūriu. Šios analizės tikslas – susieti bendruosius viešojo intereso, taip pat teisėtų lūkesčių sampratos probleminius aspektus ir jų specifinius atspindžius dualistinio pobūdžio partijų finansavimą (privačiomis ir viešosiomis lėšomis) reglamentuojančiuose teisės aktuose.

Šuminas, Andrius. Jaunų žmonių politinės informacijos šaltiniai: Lietuvos jaunimo informacinės elgsenos atvejo analizė / Andrius Šuminas, Anna Mierzecka // Informacijos mokslai. - 2014, T. 70, p. 25–44.

Atsiradus ir masiškai paplitus naujoms technologijoms, pasikeitė būdai ir formos, kaip jauni žmonės gauna politinę informaciją ir naudojami kitu politiniu turiniu. Straipsnyje aptariami skirtingi požiūriai į interneto įtaką politinio įsitraukimo pokyčiams, analizuojami jaunimo politinės informacijos gavimo šaltiniai ir jaunų žmonių politinio įsitraukimo formos tradicinių ir naujųjų medijų sąveikos kontekste. Lietuvoje 2014 metais atliktos apklausos rezultatai (n = 412, respondentų amžius 18–22 metai) atskleidė pagrindinius šaltinius ir kanalus, iš kurių jauni žmonės gauna politinę informaciją ir naujienas. Tyrimo rezultatai rodo interneto, kaip politinės informacijos kanalo, svarbą jauniems žmonėms, tačiau socialinių medijų ir kitų interaktyvių kanalų naudojimas politiniam įsitraukimui vis dar yra labai menkas, ypač kalbant apie dvikryptę komunikaciją su politikais ar politinėmis partijomis.

Šumskas, Gintaras. Lietuvos rinkėjas: kompetencija, komunikacija, aktyvumas / Gintaras Šumskas // Politikos mokslų almanachas. - T. 15 (2014). - p. 71–85.

Straipsnyje nagrinėjama politinės kompetencijos ir rinkėjų aktyvumo lygis visuomenėje bei šių savybių formavimo (susiformavimo) aplinka ir sklaida. Politinei kompetencijai apibrėžti pasitelkiama trilypė koncepcija – sumuojama

mas faktinių žinių lygis, kairės ir dešinės ideologijos politikos vertinimai, savęs priskyrimas kairės ir dešinės skalei ir balsavimo ketinimai (suderinamumas su vertybėmis ir žiniomis). Analizės rezultatai parodė politinės kompetencijos priklausomybę nuo socialinės aplinkos ir vertybinės orientacijos. Pagrindinė tyrime atskleista problema – dažnai pasitaikantis politinės kompetencijos ir politinio aktyvumo nesuderinamumas: politiškai aktyviausi piliečiai nebūtinai yra kompetentingi politikoje, o politiškai išprusę asmenys nebūtinai bus pilietiškai ir politiškai aktyvūs.

Vaičaitis, Vaidotas Antanas. Lietuvos Statutų priėmimo priežastys, jų santykis su Liublino unija ir LDK parlamentarizmo bruožai / Vaidotas A. Vaičaitis // Teisė. - 2014, T. 93, p. 67–81.

Straipsnyje nagrinėjamos XVI a. LDK statutų priėmimo istorinės, teisinės ir politinės priežastys, atskleidžiamas šių teisės šaltinių turinys ir to meto statutų samprata LDK pilietinėje bendruomenėje. Straipsnyje daugiausia dėmesio skiriama 1588 m. Trečiajam Lietuvos Statutui, atskleidžiami skirtumai su 1566 m. Antruoju Lietuvos Statutu, santykis su 1569 m. Liublino unija. Vienas iš straipsnio uždavinių – įvardyti 1588 m. Trečiajame Lietuvos Statute numatytus parlamentarizmo bruožus.

Vaičaitis, Vaidotas Antanas. 1918 m. Vasario 16-osios akto konstitucinė samprata / Vaidotas A. Vaičaitis, Jurgita Paužaitė-Kulvinskienė // Teisė. - 2015, T. 94, p. 176–188.

Straipsnio naujumą ir originalumą lemia tai, kad jame pateikiama nauja teisinė (konstitucinė) 1918 m. Vasario 16-osios Nepriklausomybės Akto analizė, siekiant taip dekonstruoti Akto nuostatas, kad būtų galima išskirti esminius konstitucinius jo principus. Autorius straipsnyje skiria tris Nepriklausomybės Akto nuostatas (klauzules): steigiamąją, tarptautinės teisės ir demokratijos bei atskleidžia šių nuostatų turinį. Straipsnyje taip pat pažymimas Nepriklausomybės Akto tam tikras virš(supra)konstitucinis pobūdis bei atskleidžiamas 1918 m. Vasario 16-osios Akto nuostatų istorinis santykis su 1917 m. Vilniaus konferencijos nutarimais bei tam tikra priklausomybe nuo Steigiamojo Seimo 1920 m. gegužės 15 d. rezolucijos, kuri galutinai įteisino ir įgyvendino Nepriklausomybės Akto nuostatas.

Sudarė Virgilija Beganskaitė

„Parlamento studijos“ – periodinis mokslinis leidinys, kuriame skelbiami politologijos, istorijos, sociologijos, teisės, informacijos, kalbotyros ir kitų socialinių bei humanitarinių mokslo krypčių straipsniai, konferencijų pranešimai, diskusijos, studijos, šaltinių publikacijos, apžvalgos ir recenzijos parlamentarizmo tematika. Informacinėje dalyje publikuojama bibliografija, kronika ir įvykių kalendorius. Redakcinė kolegija atkreipia autorių dėmesį į šiuos reikalavimus.

Straipsnio metrika / duomenys apie autorių

Studijų ir straipsnių autoriai kartu su tekstu pateikia šiuos duomenis lietuvių ir anglų kalbomis: darbovietė ir jos adresas, pareigos, mokslinis laipsnis, kontaktiniai duomenys (telefonas, elektroninio pašto adresas). Šie duomenys nurodomi pirmojo puslapio kairėje. Skelbiant straipsnį, nurodomos jo įteikimo leidinio redakcijai ir galutinio priėmimo publikavimui datos, leidinio pavadinimas bei numeris, jo išleidimo metai. Paskutiniame puslapyje nurodoma straipsnio įteikimo data.

Straipsnio sandara

Straipsnio pradžioje pateikiami duomenys apie autorių (žr. aukščiau), santrauka lietuvių kalba, reikšminiai žodžiai lietuvių kalba, straipsnio tekstas (jame turi būti mokslo darbams būdingos dalys: įvadas, nurodomas tyrimo objektas, tikslas, aptartas nagrinėjamos problemos iširtumo laipsnis, tyrimo metodai, gauti rezultatai, išvados arba apibendrinimas, pateikiamos šaltinių ir literatūros nuorodos). Straipsnio pabaigoje, po išvadų, pateikiama santrauka (nurodomas taip pat pavadinimas ir autorius pavardė) ir reikšminiai žodžiai užsienio kalba.